

מסכת סוטה

פרק ב משנה א

הָיָה מביא אֶת מִנְחָתָהּ בְּתוֹךְ כְּפִיפָה מִצָּרִית וְנוֹתְנָה עַל יָדֶיהָ
כְּדֵי לִיָּגְעָהּ. כָּל הַמִּנְחוֹת תִּחְלָתֶנּוּ וְסוּפֶנּוּ בְּכָלִי שְׂרֵת, וְזוֹ תִּחְלָתָהּ
בְּכִפִּיפָה מִצָּרִית וְסוּפָהּ בְּכָלִי שְׂרֵת. כָּל הַמִּנְחוֹת טְעוֹנוֹת שֶׁמֶן
וְלִבְנָה, וְזוֹ אֵינָה טְעוֹנָה לֹא שֶׁמֶן וְלֹא לִבְנָה. כָּל הַמִּנְחוֹת בָּאוֹת
מִן הַחֲטִיף, וְזוֹ בָּאָה מִן הַשְּׁעוּרִין. מִנְחַת הָעֹמֶר אֶף עַל פִּי
שְׂבָאָה מִן הַשְּׁעוּרִין הִיא הֵיחָד בָּאָה גֵּרֶשׁ, וְזוֹ בָּאָה קֹמַח. רִבּוֹן
גְּמִלְיָאֵל אוֹמֵר, כָּשֶׁם שֶׁמַּעֲשִׂיָּה מַעֲשִׂיָּה בְּהֶמָּה, כֹּךְ קוֹרְבָנָה
מֵאֵכָל בְּהֶמָּה: